

2025. április 4. péntek

Istenem, ments meg engem, Uram, siess segítségemre! (Zsoltár 70,2)

Mt 25,14-30: Mert úgy van ez, mint amikor egy idegenbe készülő ember hívatta szolgálait, és átadta nekik vagyonát. Az egyiknek öt talentumot adott, a másikkal kettőt, a harmadikkal pedig egyet, kinek-kinek képessége szerint, és elutazott. Az, aki öt talentumot kapott, azonnal elindult, vállalkozásba fogott, és másik ötöt keresett. Ugyanígy az is, aki kettőt kapott, másik kettőt keresett. Aki pedig egyet kapott, elment, gödröt ásott, és elrejtette ura pénzét.

Hosszú idő múlva megjött ezeknek a szolgálknak az ura, és számadást tartott velük. Jött az, aki öt talentumot kapott, és odahozta a másik öt talentumot, és így szólt: „Uram, öt talentumot adtál át nekem, nézd, másik öt talentumot kerestem!” Ura így szólt hozzá: „Jól van, derék és hű szolgám! A kevésben hű voltál, ezután sokat bízok rád. Gyere, örvendezz uraddal együtt!” Jött az is, aki két talentumot kapott, és ezt mondta: „Uram, két talentumot adtál át nekem, nézd, másik két talentumot kerestem!” Ura így szólt hozzá: „Jól van, derék és hű szolgám! A kevésben hű voltál, ezután sokat bízok rád. Gyere, örvendezz uraddal együtt!”

Jött az is, aki egy talentumot kapott, és ezt mondta: „Uram, tudtam, hogy hajthatatlan ember vagy: ott is aratsz, ahol nem vetettél, és onnét is gyűjtesz, ahová nem szórtál. Félelmemben elmentem, és földbe rejtettem talentumodat. Nézd, itt van, ami a tiéd!” Ura így válaszolt neki: „Te gonosz és lusta szolga, tudtad, hogy ott is aratok, ahol nem vettem, és onnét is gyűjtök, ahova nem szórtam? El kellett volna vinned a pénzedet a pénzváltókhoz, így amikor megjöttem, kamatostul kaptam volna vissza azt, ami az enyém. Vegyétek el tőle a talentumot, és adjátok annak, akinek tíz talentuma van! Mert mindenkinek, akinek van, adatik, és bővelkedni fog; attól pedig, akinek nincs, még az is elvétetik, amije van. Ezt a haszontalan szolgát pedig vessétek ki a külső sötétségre! Lesz ott majd sírás és fogcsikorgatás.”

Igehirdetés: Leggyakrabban a talentumokat az Istentől kapott tehetséggel, képességekkel szokták azonosítani, és a példabeszéd üzenete ezek szerint az, hogy ezeket kamatoztatni kell. Ez az értelmezés számomra kicsit keveset ad ma reggel. Fontos a tehetségek kibontakoztatása, de van itt szerintem valami fontosabb. A példabeszéd számomra arról is szól, hogy szeretni kockázatos, de szeretni csak kockázattal lehet. A gazda Isten, amit oszt, az nem más, mint Isten örömhíre, a korlátlan, mindenkire vonatkozó és mindent -- még a halált is -- legyőző szeretetre történő meghívás. Aki mer szeretni, mer bízni a másik emberben, az kockáztat. Aki bizalmatlan, nem ismeri jól Istent és az ő logikáját, nem meri vállalni a szeretet kockázatát, az viszont mindig veszít.

Eszembe jutottak azok az ismerőseim, akik szerint inkább kutyákkal/macskákkal kell foglalkozni, mert bennük nem kell csalódnia. Ez igaz. A plüssmackóban sem kell csalódnia. A plüssmackó egyáltalán nem, az állatok pedig csak analóg értelemben képesek a szeretetre, vagyis csak pótszerek ebből a szempontból. Valódi szeretet kapcsolatra csak emberek képesek egymással.

Jelenits István azt mondja, hogy érdemes lenne elképzelni egy olyan szolgát is, aki kockáztat és veszít. Vele mit tenne az ura? Azt gondolom, hogy őt megvigasztalná. *A világ eredményeink szerint ítél meg minket. Isten elsősorban bizalmunkat, szándékaink tisztaságát mérlegeli, és sokszor olyankor is kedve telik bennünk, amikor mi magunk nagyon szegénynek érezzük magunkat, és üres kézzel, vesztésként lépünk elé. Nem csábít könnyelműségre, de azt elvárja, hogy igazán bízzunk benne, s nem felelőtlenül, de bátran éljünk mindazzal, amit nekünk adott. S ha mégis megkérdezzük, vajon ennek a „negyedik szolganak” a története miért nem szerepel az evangéliumban, valami felelet erre a kérdésre is adódik. Talán ezzel is biztatni akar Jézus, hogy a végső elszámoláson az igazán tiszta szándékú és igazán Istenben bízó embernek nem kell majd vesztéséről beszámolnia.* (Jelenits István: *Betű és Lélek*)

Amennyit megértettél, megéltél már a feltétlen szeretetből, annyit kell most továbbadnod. Jézus arra biztat, hogy merj kockáztatni, merj a szeretet útján járni és vállalni a visszautasítás kockázatát. A szeretet ugyanis sokszorozódik, és végül majd Istennel együtt örülhetünk a szeretet győzelmének: Gyere, örvendezz uraddal együtt!